

[Aksel Larsen.]

forsvar, der kan sikre vort lands beståen og vort folks liv. Det tror jeg ikke man får ved, at man giver en milliard eller et par hundrede millioner mere ud om året til et militærvæsen, som intet er værd i krigs-tilfælde.

Som jeg tidligere har sagt: efter alt, hvad der foreligger, med krigsteknikkens udvikling, er der ingen muligheder for, at vore, som man kalder det, store allierede kan hjælpe os på anden måde end ved represaliegang, hvis de da er i stand til det efter raketsteknikkens nyeste fremskridt, og represaliegang mod andre lande og deres befolkninger redder nu engang ikke vort land og dets befolkning. Hvis jeg havde den ringeste tro på, at et militært forsvar var nogen nytte til, ville jeg stille mig anderledes, men jeg har det ikke.

Jeg ved udmærket vel, at der er andre, der før har haft samme standpunkt som det, jeg har nu, det standpunkt, at Danmark skulle afruste, men det er jo en del år siden. Det var ganske vist under noget andre forhold; krigsteknikken var en helt anden dengang, end den er nu. Krigsteknikken nu er efter min opfattelse sådan, som bl. a. den engelske krigsminister, mr. Duncan Sandys, har udtrykt det i det engelske parlament, at angrebsmidlerne er forsvarsmidlerne absolut og uigenkaldeligt overlegne, og da mr. Duncan Sandys gav den forklaring i det engelske parlament, tilføjede han, at forsvaret af dette land — altså England — er en umulighed. Jeg har ikke hørt eller set nogen, som har mod til at påstå, at der skulle være større muligheder for militært forsvar af et land som Danmark, og så foretrækker jeg, at man fører en politik, som giver mulighed for, at dette land, altså Danmark, ikke bliver inddraget i krig og krigsødelæggelser. Jeg kan ikke se andet, end at det vil være en fordel, at man samtidig kan spare at give disse ufattelige summer ud til uproduktive formål. Derfor tror jeg, at den politik, jeg tilråder, nemlig afrustning og neutralitet, er den rette.

Statsministeren (H. C. Hansen): Jeg vil blot sige til det ærede medlem hr. Aksel Larsen, at forskellen fra før til nu er, at

Danmark nu er medlem af det fællesskab, der hedder NATO. Jeg har ikke megen tiltro til, at Danmark alene selvstændigt kan yde noget på det militære felt, men jeg tror, at vi har en plads i et bredere fællesskab som det, vi er gået ind i, og hvor vi naturligvis også, som det har været omtalt i den debat, der her har været ført, har vore forpligtelser.

Det forekommer mig egenartet, at det ærede medlem hr. Aksel Larsen vil placere sig således, at konsekvensen for ham bliver, at kun den kommunistiske verden skal besidde magtmidler og våben. Det er dog et ganske egenartet synspunkt.

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Jeg har overhovedet ikke talt om, hvad der skal ske i andre lande. Jeg har talt om, at Danmark på grund af sin beliggenhed, udstrækning og befolkningstal gør bedst i at afruste og proklamere sin neutralitet. Jeg har ikke talt om, hverken hvad Sovjetunionen, England, Amerika eller andre lande skal eller bør gøre, og jeg agter ikke at gøre mig klog på det. Jeg anser det for at være en fordel, hvis man kan nå en afrustning, begrænset eller helst universel afrustning, men den højtærede statsminister behøver ikke at tillægge mig et synspunkt, jeg ikke har, og som den højtærede statsminister ved at jeg aldrig nogen sinde har haft.

Statsministeren (H. C. Hansen): Jeg ved ikke, hvilke synspunkter det ærede medlem har eller har haft i forbindelse med de bemærkninger, han her gør, men det synspunkt, det ærede medlem repræsenterer, er, at Danmark ene af alle lande eller måske — hvad ved jeg — sammen med Norge og Sverige, det er måske tanken, skal lægges blot, uanset hvad der sker i den øvrige verden. Hvad er det for en tankegang, det ærede medlem har balanceret sig ind i? For mig er den ubegribelig.

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Det er netop ikke uanset, hvad der sker i den øvrige verden, at jeg fremlægger det synspunkt, at Danmark bør skride til afrustning. Det er på grund af,